

I. Disposicións xerais

XEFATURA DO ESTADO

21980 *LEI 41/1999, do 12 de novembro, sobre sistemas de pagamentos e de liquidación de valores. («BOE» 272, do 13-11-1999.)*

JUAN CARLOS I
REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

I

O importante aumento das transferencias de fondos pecuniarios e de valores entre as entidades financeiras da Unión Europea e do resto do mundo que se produciu no último decenio intensificou a preocupación que sempre sentiron as autoridades supervisoras por asegura-la estabilidade dos sistemas financeiros.

En particular, debe sinalarse que os sistemas de pagamentos e os de liquidación de valores son pezas básicas para asegura-lo bo fin das transaccións que se formalizan a diario en todo tipo de mercados financeiros.

Nestes sistemas opérase habitualmente utilizando a técnica da compensación de pagamentos, en virtude da cal unha multitude de transaccións, xeradoras de dereitos e obrigas, entre os participantes dun sistema, transfórmanse, ó termo dun período de tempo determinado, nun só dereito ou nunha soa obriga, segundo cal sexa o saldo positivo ou negativo, para cada participante. É aquí, de maneira principal, onde pode orixinarse o denominado «risco sistémico», que consiste en que o incumprimento das obrigacións dun participante nun sistema de pagamentos ou de liquidación de valores dea lugar á imposibilidade de que outros participantes cumpran, á súa vez, coas súas respectivas obrigacións e, en especial, coas relativas á liquidación, conforme as normas do sistema, o que pode incluso ocasiona-lo afundimento dun sistema, se non está dotado dos instrumentos necesarios para controla-los riscos inherentes á súa actividade.

II

A Comisión da Unión Europea fíxose tamén eco do problema e elaborou diversos informes que serviron de fundamento para redactar unha norma comunitaria que permitise ofrecer unha solución xurídica harmonizada para o conxunto da Unión Europea, xa que os problemas que se intentan resolver son, cada día máis, de carácter transfronteirizo.

A norma xa foi aprobada polo Consello da Unión Europea. Trátase da Directiva 98/26/CE, do Parlamento Europeo e do Consello, do 19 de maio, sobre a firmeza da liquidación nos sistemas de pagamentos e de liquidación de valores.

O obxecto da presente lei é incorpora-la mencionada directiva ó ordenamento xurídico español.

III

Os obxectivos principais da directiva, que, por conseguinte, o son tamén da presente lei, son os seguintes:

1. Reduci-los riscos xurídicos inherentes á participación en sistemas de pagamentos e de liquidación de valores, sobre todo no que se refire á firmeza das liquidacións, a validez legal dos acordos de compensación e a esixibilidade xurídica das garantías achegadas polos participantes para responderen das súas obrigacións, así como minimiza-las perturbacións financeiras que puidesen ocasionarse por non contar cos instrumentos xurídicos adecuados, sobre todo nos casos de insolvencia.

2. Garantir que no mercado interior poidan efectuarse pagamentos sen impedimento ningún, contribuíndo así ó funcionamento eficiente e económico dos mecanismos de pagamentos transfronteirizos na Unión Europea.

3. Contribuír, mediante a aceptación de garantías constituídas con fins de política monetaria, á consecución da maior estabilidade monetaria e ó desenvolvemento do marco xurídico necesario para que o Sistema Europeo de Bancos Centrais e o Banco Central Europeo poidan levar a cabo a súa política monetaria.

Asemade, a directiva propicia unha maior integración das entidades de crédito comunitarias nos sistemas de pagamentos internos doutros Estados da Unión Europea, favorecendo, dese xeito, a liberdade de movemento de capitais e a libre prestación de servizos e contribuíndo á creación da unión monetaria e á introducción e desenvolvemento do euro, mediante a adecuada configuración xurídica de eficientes mecanismos de pagamentos, entre outros, o denominado TARGET, que ten que servir para canaliza-los fluxos financeiros entre o Sistema Europeo de Bancos Centrais, o Banco Central Europeo e as entidades de crédito, en execución da política monetaria común.

IV

Esta lei estrutúrase do modo que segue. No capítulo I exprésase o seu obxecto, que é o de incorporar ó ordenamento xurídico interno a directiva mencionada, ó tempo que se delimita o seu ámbito de aplicación, distinguindo entre sistemas e participantes neles, incluíndo as garantías ofrecidas para asegura-lo bo funcionamento dos mecanismos de pagamentos e de liquidación de valores, con especial mención ás operacións de política monetaria que teñen que realiza-lo Banco Central Europeo e os bancos centrais dos Estados da Unión Europea.

Polo que atinxe ós participantes, poderán selo as entidades de crédito e as empresas de servizos de investimento que sexan aceptadas como membros dun sistema e que sexan responsables fronte a el de asumiren obrigacións financeiras derivadas do seu funcionamento. Tamén poderán participar nos sistemas o Banco Central Europeo o Banco de España, os bancos centrais dos Estados membros, as organizacións financeiras internacionais das que España sexa membro e os xestores e axentes de liquidación doutros sistemas.

No capítulo II establécese o réxime dos sistemas españois e o dos seus participantes. Xa que, de conformidade coa directiva, as autoridades nacionais deben recoñecer expresamente os sistemas ós que hai que aplica-lo réxime especial que se contén na lei, óptase por un dobre procedemento. En primeiro lugar, establécense os requisitos que teñen que cumprilos sistemas que poden ser recoñecidos, entre os que destacan o que dispoñan de normas xerais de adhesión e funcionamento aprobadas pola autoridade supervisora que corresponda. Entre estas normas, son imprescindibles aquelas que determinen o momento no que se considere aceptada por un sistema unha orde de transferencia, así como o establecemento dos instrumentos de control e de xestión de riscos adecuados. En segundo lugar, recoñécense como sistemas suxeitos á lei aqueles que xa existen actualmente en España, por entenderse que cumpren os requisitos que, con carácter xeral, establece a lei.

No capítulo III regúlase a compensación e as ordes de transferencia tanto de fondos como de valores. O máis significativo é que se concede ás ordes de transferencia e á compensación que, se é o caso, teña lugar entre elas, firmeza e validez legal tanto para os participantes como para terceiros, sempre que fosen aceptadas cumprindo as normas do sistema. Nese caso, tales operacións no admitirán oposición, o que reducirá, en moi ampla medida, calquera posibilidade de risco sistémico.

No capítulo IV regúlase as consecuencias que se derivan da firmeza da liquidación polo que concirne a procedementos de insolvencia —suspensión de pagamentos e quebra— que puidesen incoarse a un participante. Sempre que tales procedementos se incoen despois de que as ordes de transferencia fosen recibidas e aceptadas por un sistema, non terán efecto ningún sobre as ditas ordes. Por tanto, os bens que fosen obxecto de transferencia non poderán ser reclamados, en ningún caso, polos órganos concursais, sen prexuízo de que os que se consideren prexudicados exerzan as accións xudiciais que consideren oportunas para esixir, se é o caso, as indemnizacións que correspondan ou as responsabilidades que procedan. Pero iso non poderá afectar á validez das operacións que se realizasen nun sistema, cumprindo as normas del.

O mesmo réxime descrito aplicarase ás garantías que constituíse un participante en favor do sistema ou doutros participantes, cando se lle incoase un procedemento de insolvencia. Os beneficiarios das garantías, entre eles, as autoridades monetarias, gozarán de dereito absoluto de separación dos bens ofrecidos en garantía.

Tódalas excepcións ó dereito concursal que contén a lei deben xustificarse polo obxectivo principal que se persegue, reiteradamente expresado, ou establece-los instrumentos xurídicos e técnicos que se consideran imprescindibles para evita-lo risco sistémico e asegura-la estabilidade do sistema financeiro, o que constitúe unha prioridade de interese público.

Por último, no capítulo V, créase o Servizo de Pagamentos Interbancarios, como herdeiro da actual Cámara de Compensación Bancaria de Madrid, dotándoo de forma xurídica societaria e dunha estrutura que deberá permitila maior seguridade e axilidade no seu funcionamento.

CAPÍTULO I

Obxecto e ámbito de aplicación da lei

Artigo 1. *Obxecto.*

O obxecto desta lei é incorporar ó ordenamento xurídico español as disposicións da Directiva 98/26/CE, do Parlamento Europeo e do Consello, do 19 de maio, sobre «a firmeza da liquidación nos sistemas de pagamentos e de liquidación de valores», regulando a validez e eficacia das operacións de compensación e liquidación que se realizan nestes sistemas, e das garantías que prestan os participantes neles, así como as garantías das operacións que realizan os bancos centrais dos Estados membros e o Banco Central Europeo, e os efectos dos procedementos de insolvencia sobre tales operacións e garantías.

É igualmente obxecto desta lei a regulación de determinados aspectos do réxime xurídico dos sistemas españois de pagamentos e de liquidación de valores; para ese efecto determínase cáles son estes e regúlase o Servizo de Pagamentos Interbancarios.

Artigo 2. *Ámbito de aplicación.*

Esta lei será aplicable:

- a) Ós sistemas de pagamentos e de compensación e liquidación de valores ou instrumentos financeiros derivados (en diante, sistemas).
- b) Ás operacións de política monetaria, ou asociadas coa liquidación dun sistema, realizadas polo Banco de España, o Banco Central Europeo e os demais bancos centrais da Unión Europea.
- c) Ós participantes nun sistema e ós contratantes das operacións a que se refire a letra b).

Para estes efectos, entenderase por participantes as entidades de crédito e as empresas de servizos de investimento, españolas ou autorizadas para operaren en España, o Tesouro Público e os órganos equivalentes das Comunidades Autónomas, e os entes pertencentes ó sector público dos enumerados no artigo 3 do Regulamento (CE) núm. 3603/93, do 13 de decembro, polo que se establecen definicións para a aplicación das prohibicións a que se refiren o artigo 104 e o número 1 do artigo 104 B do Tratado, que sexan aceptados como membros do sistema, de acordo coas súas normas reguladoras e sexan responsables fronte a el de asumiren obrigacións financeiras derivadas do seu funcionamento.

Tamén poderán ser participantes dun sistema o Banco Central Europeo, o Banco de España e os demais bancos centrais dos Estados membros da Unión Europea, así como as organizacións financeiras internacionais das que España sexa membro.

Igualmente poderán ser participantes nun sistema, sempre que sexan aceptados por este conforme as súas normas reguladoras:

- O xestor doutros sistemas.
- O axente de liquidación doutros sistemas. Tal axente será un banco central ou outro organismo ou entidade que lles facilite ós participantes no sistema contas nas que se liquiden as ordes de transferencia aceptadas polo dito sistema ou que sexan utilizadas por el para o depósito de fondos ou valores.
- Unha contraparte central, que se define como unha entidade interposta entre os participantes nun sistema que exerza de contraparte exclusiva deles en relación coas súas ordes de transferencia; e
- Unha cámara de compensación, que se define como unha organización encargada de calcular as posicións netas dos participantes nun sistema.

d) As garantías que se constitúan no marco dun sistema e das operacións mencionadas na letra b).

Para estes efectos, entenderase como garantía todo activo realizable, incluído o diñeiro, que fose obxecto de depósito, peñor, compravenda con pacto de recompra, dereito de retención ou de calquera outro negocio xurídico que teña por finalidade asegura-los dereitos e obrigacións derivados do funcionamento dun sistema, ou das operacións de política monetaria, ou asociadas coa liquidación dos sistemas, realizadas co Banco de España, o Banco Central Europeo ou os restantes bancos centrais da Unión Europea.

CAPÍTULO II

Réxime dos sistemas españois

Artigo 3. *Requisitos.*

Poderán recoñecerse como sistemas españois, para os efectos desta lei, os procedementos ou acordos suxeitos ó dereito español que cumpran os seguintes requisitos:

a) Que teñan como obxecto a execución e, se é o caso, a compensación de ordes de transferencia de fondos ou de valores. O feito de que un sistema execute tamén ordes de transferencia sobre outro tipo de activos ou instrumentos financeiros non impedirá o seu recoñecemento nos termos previstos nesta lei.

b) Que contén coa participación de, polo menos, tres entidades que sexan entidades de crédito ou empresas de servizos de investimento, tal e como se definen, respectivamente, nas Directivas 77/780/CEE e 93/22/CEE, españolas ou autorizadas para operaren en España, sempre que, polo menos, unha delas teña en España a súa administración central.

c) Que dispoñan de normas xerais de adhesión e funcionamento aprobadas polo Banco de España, pola Comisión Nacional do Mercado de Valores ou polo órgano competente da Comunidade Autónoma, nos casos de servizos de compensación e liquidación de valores creados en mercados secundarios oficiais de ámbito autonómico ou en mercados ou sistemas de negociación do mesmo ámbito que non teñan o carácter de oficiais, sempre nestes últimos casos logo de informe do Banco de España ou da Comisión Nacional do Mercado de Valores.

Tales normas establecerán que non poderá aceptarse ningunha orde de transferencia dun participante ó que se lle incoase un procedemento de insolvencia, unha vez que tal incoación fose coñecida polo sistema, e deberán determinar, en particular, o momento en que se consideren aceptadas as ordes de transferencia cursadas ó sistema e os medios de que dispoña o sistema para o control e a cobertura dos riscos de liquidación derivados das ordes aceptadas por el, medios entre os que poderá incluírse a facultade do seu xestor ou axente de liquidación para comprobar se as ordes cursadas ó sistema se axustan ás súas normas e permiten que se produza a súa liquidación.

Para efectos desta lei, estas normas terán eficacia unha vez que sexan publicadas no «Boletín Oficial del Estado» e, ademais, se é o caso, no diario oficial autonómico correspondente.

d) Que liquiden as ordes de transferencia de fondos nunha conta de efectivo aberta no Banco de España.

e) Que estean xestionados polo Banco de España ou por unha entidade suxeita á súa supervisión, á da Comisión Nacional do Mercado de Valores ou á do órga-

no que sexa competente da Comunidade Autónoma nos servizos de compensación e liquidación de valores creados en mercados secundarios oficiais de ámbito autonómico ou en mercados ou sistemas de negociación do mesmo ámbito que non teñan o carácter de oficiais.

Artigo 4. *Recoñecemento.*

Para os efectos desta lei, o recoñecemento dun sistema deberá ser declarado mediante resolución adoptada polo Goberno, por petición das entidades que participen nel ou mediante solicitude motivada do Banco de España, da Comisión Nacional do Mercado de Valores ou do órgano supervisor correspondente de ámbito autonómico.

A resolución do Goberno, que se adoptará por proposta do Ministerio de Economía e Facenda, e que contará, en todo caso, con informe previo do Banco de España, da Comisión Nacional do Mercado de Valores e, se é o caso, do órgano supervisor correspondente de ámbito autonómico, indicará, en particular no caso de que non fose adoptada a petición das entidades participantes no correspondente sistema, as razóns que, atendendo á conveniencia de reforza-la estabilidade do sistema financeiro e de pagamentos, motiven o seu recoñecemento e suxeición ás disposicións desta lei. A resolución que adopte o Goberno publicárase no «Boletín Oficial del Estado».

Artigo 5. *Réxime de disciplina.*

Os sistemas recoñecidos de conformidade co artigo 4 quedarán suxeitos, segundo sexa o Banco de España ou a Comisión Nacional do Mercado de Valores a autoridade responsable da supervisión do seu organismo xestor, ó réxime de intervención e sancionador establecido na Lei 26/1988, do 28 de xullo, de disciplina e intervención das entidades de crédito, ou ó establecido na Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, sen prexuízo das competencias de supervisión, inspección e sanción que correspondan ás Comunidades Autónomas en relación cos sistemas de compensación e liquidación de valores creados en mercados secundarios oficiais de ámbito autonómico ou en mercados ou sistemas de negociación do mesmo ámbito que non teñan tal condición.

Artigo 6. *Notificacións.*

O Banco de España e a Comisión Nacional do Mercado de Valores notificaránlle á Comisión da Unión Europea os sistemas recoñecidos en virtude desta lei que estean xestionados por eles ou por entidades suxeitas á súa supervisión, e serán os organismos encargados de recibir ou envía-las comunicacións a que se refire o artigo 6, números 2 e 3, da Directiva 98/26/CE.

Os órganos supervisores de sistemas de compensación e liquidación de valores de ámbito autonómico realizarán ou recibirán as mencionadas notificacións a través da Comisión Nacional do Mercado de Valores.

Artigo 7. *Obrigas de información.*

As entidades de crédito e as empresas de servizos de investimento españolas informarán á autoridade competente para a súa supervisión, nos termos que esta estableza, da súa participación en sistemas estranxeiros.

O Banco de España, a Comisión Nacional do Mercado de Valores ou os órganos supervisores de ámbito autonómico, segundo proceda, publicarán no «Boletín Oficial del Estado» e, ademais, se é o caso, no diario oficial autonómico correspondente, a relación de entidades par-

ticipantes nos sistemas españois, así como calquera alta ou baixa na dita relación.

Os participantes estarán obrigados a informar sobre os sistemas españois e estranxeiros nos que participan e sobre as normas fundamentais polas que se rexan a quen teña un interese lexítimo para solicita-la información.

Artigo 8. *Sistemas españois recoñecidos por esta lei.*

Para efectos do disposto na presente lei, e sen prexuízo de que se poidan recoñecer novos sistemas no futuro, de conformidade co artigo 4, considéranse e recoñécense como sistemas españois de pagamentos e de compensación e liquidación de valores e produtos financeiros derivados os seguintes:

a) O Servicio de Liquidación do Banco de España, incluídos os seus enlaces cos restantes sistemas que, noutros países, forman parte do sistema de interconexión e liquidación de pagamentos xestionado polo Sistema Europeo de Bancos Centrais.

b) O Servicio Español de Pagamentos Interbancarios, actualmente xestionado pola Cámara de Compensación Bancaria de Madrid, e que ten por obxecto facilita-lo intercambio, compensación e liquidación de ordes de pagamentos, cifradas en euros ou noutras moedas que se é o caso se establezan nas súas normas de funcionamento, cursadas entre as entidades de crédito membros da dita cámara que fosen admitidas ó servizo.

c) O Servicio de Compensación e Liquidación de Valores, xestionado polo «Servicio de Compensación e Liquidación de Valores, Sociedade Anónima», regulado pola Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, e nas súas disposicións de desenvolvemento.

d) O Servicio de Compensación e Liquidación da Bolsa de Valores de Barcelona, xestionado pola «Sociedade Rectora da Bolsa de Valores de Barcelona, Sociedade Anónima», regulado pola Lei 24/1988 e as súas disposicións de desenvolvemento estatais e autonómicas.

e) O Servicio de Compensación e Liquidación da Bolsa de Valores de Bilbao, xestionado pola «Sociedade Rectora da Bolsa de Valores de Bilbao, Sociedade Anónima», regulado pola Lei 24/1988 e as súas disposicións de desenvolvemento estatais e autonómicas.

f) O Servicio de Compensación e Liquidación da Bolsa de Valores de Valencia, xestionado pola «Sociedade Rectora da Bolsa de Valores de Valencia, Sociedade Anónima», regulado pola Lei 24/1988 e as súas disposicións de desenvolvemento estatais e autonómicas.

g) A Central de Anotacións do Mercado de Débeda Pública en Anotacións, xestionada polo Banco de España, regulada pola Lei 24/1988, do 28 de xullo, do mercado de valores, e nas súas disposicións de desenvolvemento.

h) Os réximes de compensación e liquidación dos contratos negociados nos mercados «MEFF, Sociedade Rectora de Productos Financieros Derivados de Renda Variable, Sociedade Anónima», e «MEFF, Sociedade Rectora de Productos Financieros Derivados de Renda Fixa, Sociedade Anónima», xestionados polas ditas sociedades rectoras e autorizados polo ministro de Economía e Facenda, así como no mercado «FC&M, Sociedade Rectora do Mercado de Futuros e Opcións sobre Cítricos, Sociedade Anónima», de conformidade co previsto na Lei 24/1988, do 28 de xullo.

i) O sistema de compensación e liquidación de «AIAF Mercado de Renda Fixa, Sociedade Anónima», do que o funcionamento foi autorizado polo ministro de Economía e Facenda, de conformidade co previsto no artigo 77 da Lei 24/1988, do 28 de xullo.

CAPÍTULO III

Firmeza das liquidacións

Artigo 9. *Compensación.*

Para os efectos desta lei, entenderase por compensación a substitución, de conformidade coas normas de funcionamento dun sistema, dos dereitos e obrigacións derivados das ordes de transferencia aceptadas polo mesmo, por un único crédito ou por unha única obrigación, de modo que só sexa esixible o dito crédito ou obrigación netos.

Artigo 10. *Ordes de transferencia de fondos e de valores.*

Para os efectos desta lei, entenderase por ordes de transferencia de fondos e de valores as instrucións dadas por un participante que teñan por finalidade:

a) Pór unha cantidade de diñeiro á disposición dun destinatario final, ou asumir ou cancelar unha obrigación de pagamento tal e como se defina nas normas dun sistema, sempre que as instrucións se cursen para a súa execución mediante un asento nas contas dun participante, nun banco central ou nunha entidade de crédito.

b) Transmiti-la propiedade ou calquera outro dereito sobre un ou varios valores ou produtos financeiros derivados, mediante a anotación nun rexistro ou doutro modo que acredite a transmisión.

Artigo 11. *Validez e firmeza das ordes de transferencia.*

1. As ordes de transferencia cursadas a un sistema polos seus participantes, unha vez recibidas e aceptadas de acordo coas normas de funcionamento do sistema, serán irrevogables para o seu ordenante.

As ordes a que se refire o parágrafo precedente, a compensación que, se é o caso, teña lugar entre elas, as obrigacións resultantes desa compensación, e as que teñan por obxecto liquidar calquera outro compromiso previsto polo sistema para asegura-lo bo fin das ordes de transferencia aceptadas ou da compensación realizada, serán firmes, vinculantes e legalmente esixibles para o participante obrigado ó seu cumprimento e opoñibles fronte a terceiros, non podendo ser anuladas ó abeiro do artigo 878 do Código de comercio, nin impugnadas ou anuladas por ningunha outra causa.

2. O disposto no punto anterior:

a) Enténdese sen prexuízo das accións que poidan asistir ós órganos concursais ou a calquera acredor para esixir, se é o caso, as indemnizacións que correspondan, ou as responsabilidades que procedan, por unha actuación contraria a dereito ou por calquera outra causa, dos que realizasen a dita actuación ou dos que indebidamente resultasen beneficiarios das operacións realizadas.

b) Non implica obrigación ningunha para o xestor ou axente de liquidación de garantir ou supli-la falta de efectivo ou de valores dun participante, para efectos de levar a cabo a liquidación dunha orde ou unha compensación, nin a obrigación de empregar para tal fin medios distintos dos previstos nas normas de funcionamento do sistema.

CAPÍTULO IV

Efectos dos procedementos de insolvencia**Artigo 12. Procedemento de insolvencia.**

Para os efectos desta lei, considérase procedemento de insolvencia a quebra e a suspensión de pagamentos, así como calquera medida de carácter universal, prevista pola lexislación española ou doutro Estado, para a liquidación dunha entidade ou para a súa reorganización, que pretenda ter por efecto a suspensión das ordes de transferencia, ou dos pagamentos que poida ou deba realiza-lo participante, ou a imposición de limitacións sobre eles.

Artigo 13. Efectos sobre as ordes de transferencia e as compensacións.

Ademais do disposto no artigo 11 precedente, a incoación dun procedemento de insolvencia dun participante nun sistema non producirá efecto sobre as obrigacións do dito participante:

a) Que deriven das ordes de transferencia recibidas e aceptadas polo sistema con anterioridade ó momento en que a citada incoación fose comunicada ó sistema ou que, excepcionalmente, fosen cursadas despois da incoación do procedemento de insolvencia e se compensen ou liquiden no mesmo día, sempre que os xestores do sistema poidan probar que non tiveron coñecemento nin debesen telo da incoación do dito procedemento.

b) Que resulten da compensación que, se é o caso, se leve a cabo entre as ditas ordes o mesmo día en que fose recibida a comunicación.

c) Que teñan por obxecto liquidar nese día calquera outro compromiso previsto polo sistema para aseguralo bo fin das ordes de transferencia aceptadas ou da compensación realizada.

Estas obrigacións liquidaranse, de acordo coas normas do sistema, con cargo ás garantías e demais activos e compromisos establecidos para estes efectos por aquel.

Artigo 14. Efectos sobre as garantías.

1. En caso de incoación dun procedemento de insolvencia dun participante nun sistema, o seu ente xestor ou o seu axente de liquidación e, se é o caso, os restantes participantes nel, gozarán de dereito absoluto de separación respecto ás garantías constituídas, polo propio participante ou por un terceiro, ó seu favor.

2. Tal dereito de separación asistirá igualmente ó Banco de España respecto das garantías constituídas ó seu favor por toda entidade que sexa a súa contraparte ou o seu garante en operacións de política monetaria, ou asociadas coa liquidación dos sistemas.

3. Os dereitos de separación mencionados nos parágrafos anteriores beneficiarán igualmente, en relación ás garantías constituídas ó seu favor en España no marco das operacións análogas que leven a cabo, o Banco Central Europeo, calquera outro Banco Central dun Estado membro da Unión Europea, e os entes xestores ou axentes de liquidación dos sistemas existentes na Unión Europea que reciban comunicación de conformidade co previsto no artigo 6 precedente e no artigo 10 da Directiva 98/26/CE.

4. En particular, nin a constitución ou aceptación das garantías a que se refiren os parágrafos anteriores,

nin o saldo das contas ou rexistros en que se materialicen, serán impugnables no caso de medidas de carácter retroactivo vinculadas ós procedementos de insolvencia. As garantías tampouco estarán suxeitas a reivindicación nos termos previstos no artigo 324 do Código de comercio para os valores pignorados.

5. O efectivo e os valores en que se materialicen as garantías poderán aplicarse á liquidación das obrigacións garantidas, incluso en caso de incoación dun procedemento de insolvencia, e os entes xestores ou axentes de liquidación do sistema e os bancos centrais poderán seguir, no caso dos valores, o procedemento de alleamento previsto no artigo 322 do Código de comercio.

Para o alleamento dos valores bastará a entrega ó organismo rector do correspondente mercado secundario do documento público ou privado de constitución da garantía, xunto coa certificación expedida polo Banco Central, ou polo ente xestor ou o axente de liquidación do sistema, acreditativa da contía dos importes vencidos, líquidos e esixibles que se executan, acompañados dos propios valores, ou do certificado acreditativo da súa inscrición no rexistro que proceda. A data de constitución da garantía que conste nos libros ou rexistro do sistema ou do Banco Central, así como o saldo e data que figuren na certificación antes mencionada, farán proba fronte á propia entidade e a terceiros.

6. Sen prexuízo do establecido nos puntos anteriores, o sobrante que resulte da liquidación das obrigacións correspondentes con cargo ás citadas garantías incorporarse á masa patrimonial do participante suxeito ó procedemento de insolvencia.

Artigo 15. Ordes de transferencia realizadas e garantías constituídas noutros Estados membros da Unión Europea.

1. En caso de incoación dun procedemento de insolvencia dunha entidade española participante nun sistema recoñecido noutro Estado membro da Unión Europea, conforme a Directiva 98/26/CE, os dereitos e obrigas, derivados da súa participación nel, virán determinados pola lexislación nacional aplicable ó dito sistema.

2. A lexislación española será aplicable, en canto ós seus efectos xurídicos reais, ás garantías legalmente inscritas nun rexistro con sede en España a favor dun sistema español ou estranxeiro, dos seus participantes ou do Banco de España, do Banco Central Europeo ou doutros bancos centrais dos Estados membros da Unión Europea, vinculadas ás súas operacións de política monetaria ou asociadas á liquidación daqueles sistemas.

As garantías legalmente constituídas e inscritas nun rexistro con sede noutro Estado membro a favor dun sistema español, dos seus participantes ou do Banco de España vinculadas a operacións de política monetaria ou asociadas coa liquidación dos sistemas, rexeranse pola lexislación do correspondente Estado membro, polo que concirne ós seus efectos xurídicos reais.

3. O establecido nos números precedentes rexerá incluso en relación coas garantías constituídas con valores emitidos conforme a lei española, sempre e cando unhas e outros se inscriban legalmente nun rexistro con sede noutro Estado membro, se ben, neste caso, cando se trate de valores representados por medio de anotacións en conta, o Ministerio de Economía e Facenda, por proposta das autoridades de supervisión das entidades xestoras dos sistemas españois, establecerá procedementos adecuados de enlace e conciliación que aseguren a adecuada correspondencia entre as anotacións dos ditos rexistros estranxeiros e as do correspondente

registro español dos ditos valores e a eficacia xurídica das garantías constituídas sobre eles.

Artigo 16. *Fixación e notificación do momento de incoación dun procedemento de insolvencia.*

1. Para efectos do disposto na presente lei, entenderase incoado un procedemento de insolvencia a un participante nun sistema cando:

a) Conforme a lexislación española, se dicte a súa declaración en estado de quebra ou se admita a trámite a súa solicitude de suspensión de pagamentos, ou

b) Sexa adoptada, por unha autoridade xudicial ou administrativa, unha medida de carácter universal, prevista pola lexislación española ou doutro Estado, para a liquidación dunha entidade ou para a súa reorganización, que pretenda ter por efecto a suspensión das ordes de transferencia, ou dos pagamentos que poida ou deba realiza-lo participante, ou a imposición de limitacións sobre eles.

2. Todo xulgado que reciba a solicitude de incoar un procedemento de insolvencia dunha entidade de crédito ou dunha empresa de servizos de investimento deberá comunicalo inmediatamente e, como máximo, dentro do día hábil seguinte ó da presentación da solicitude, ó Banco de España e á Comisión Nacional do Mercado de Valores, solicitando no mesmo escrito de comunicación a relación dos sistemas ós que pertenza a entidade afectada e a denominación e domicilio do seu xestor. Os ditos organismos deberán remiti-la información solicitada dentro do día hábil seguinte, indicándolle ó xulgado, ademais, os datos necesarios para asegurar que as sucesivas comunicacións que deberá remiti-lo xulgado, de acordo co previsto no número seguinte, cheguen ó coñecemento do respectivo supervisor e dos respectivos xestores coa maior urxencia.

3. Todo xulgado ou tribunal que incoe un procedemento de insolvencia dunha entidade de crédito ou dunha empresa de servizos de investimento participantes nun sistema, deberá, simultaneamente á adopción da súa decisión, comunica-lo seu contido literal ó supervisor e ó xestor dos sistemas ós que pertenza a entidade afectada. O xestor informará de maneira inmediata sobre a dita situación os participantes do sistema.

A dita comunicación remitiraa o Banco de España ou a Comisión Nacional do Mercado de Valores, segundo proceda, con carácter inmediato ós demais Estados membros.

Do mesmo xeito, o Banco de España e a Comisión Nacional do Mercado de Valores porán en coñecemento dos xestores dos respectivos sistemas españois as comunicacións de análoga natureza que reciban doutro Estado membro da Unión Europea ou dun terceiro país.

Os órganos supervisores de sistemas de compensación e liquidación de valores de ámbito autonómico realizarán ou recibirán as mencionadas comunicacións a través da Comisión Nacional do Mercado de Valores.

4. A comunicación ó sistema correspondente dos procedementos de insolvencia incoados en relación a un participante entenderase realizada cando o xestor do sistema reciba a comunicación a que se refire o número 3 precedente ou, no caso de que se trate dun participante suxeito ó dereito dun Estado non membro da Unión Europea, no momento en que o xestor do sistema coñeza da súa existencia por comunicación do propio participante afectado, ou por calquera outro medio que asegure a súa efectiva existencia e alcance.

CAPÍTULO V

O «Servicio de Pagamentos Interbancarios, Sociedade Anónima»

Artigo 17. *Natureza, funcións e supervisión.*

1. A xestión do Servicio Español de Pagamentos Interbancarios, a que se refire o artigo 8, letra b), desta lei, será asumida por unha sociedade anónima que xirará baixo a denominación social de «Servicio de Pagamentos Interbancarios, Sociedade Anónima».

A dita sociedade actuará baixo o principio de equilibrio financeiro e terá por obxecto exclusivo facilita-lo intercambio, compensación e liquidación de ordes de transferencia de fondos entre entidades de crédito.

A sociedade poderá participar nos restantes sistemas que regula a presente lei, sen que poida asumir riscos alleos ós derivados da actividade que constitúe o seu obxecto exclusivo. O ministro de Economía e Facenda, logo de informe do Banco de España, establecerá aquelas actividades de intermediación financeira que a sociedade pode realizar e que resulten necesarias para o desenvolvemento das súas funcións.

No marco do seu obxecto social, a sociedade poderá establecer con outros organismos ou entidades que desenvolvan funcións análogas, dentro ou fóra do territorio nacional, as relacións que considere convenientes para o mellor desenvolvemento das funcións que lle competen, e asumi-la xestión doutros sistemas ou servizos de finalidade análoga, distintos do citado Servicio Español de Pagamentos Interbancarios.

2. A sociedade establecerá as normas básicas de funcionamento dos sistemas que xestione, incluíndo o réxime de adhesión a eles, as condicións que regulen as ordes cursadas ós ditos sistemas e o momento en que se entenderán aceptadas, así como os procedementos de compensación delas e os medios de cobertura das obrigacións que asuman os participantes.

A sociedade poderá aceptar, administrar e executa-las garantías para constituír nos sistemas que xestione, leva-los rexistros das operacións e garantías e, en xeral, realizar cantos actos de disposición e administración resulten necesarios ou adecuados para o seu mellor funcionamento.

Non se requirirá a condición de accionista da sociedade para participar no Servicio de Pagamentos Interbancarios.

3. A supervisión da sociedade será exercida polo Banco de España, a quen corresponderá autorizar, con carácter previo á súa adopción polos órganos correspondentes da sociedade, os estatutos sociais e as súas modificacións, así como as normas básicas de funcionamento dos sistemas e servizos que xestione e as restantes instrucións que regulen a súa operativa, sen prexuízo das facultades que aqueles estatutos ou normas atribúan ós órganos da sociedade. As normas básicas de funcionamento dos sistemas publicaranse no «Boletín Oficial del Estado».

4. Será de aplicación á sociedade o réxime de intervención e sancionador establecido na Lei 26/1988, do 28 de xullo, de disciplina e intervención das entidades de crédito.

Artigo 18. *Réxime xurídico.*

1. As accións do «Servicio de Pagamentos Interbancarios, Sociedade Anónima», serán nominativas e deberán estar integramente desembolsadas. O ministro de Economía e Facenda, logo de informe do Banco de España, establecerá os criterios para determina-las entidades directamente implicadas nos procesos de intercambio,

compensación e liquidación de ordes de transferencia de fondos que deban participar no capital do «Servicio de Pagamentos Interbancarios, Sociedade Anónima», e para distribuí-lo capital deste entre aquelas.

2. Para a ampliación ou redución do capital da sociedade, cando estean motivadas por altas ou baixas nos accionistas, bastará co acordo do Consello de Administración, sen que sexa de aplicación o disposto nos artigos 158 e 166 da Lei de sociedades anónimas.

3. Os membros do consello de administración da sociedade, e os seus directores xerais ou asimilados, deberán reunir-las condicións de honorabilidade e profesionalidade esixibles ós administradores dos bancos privados. O exercicio dos ditos cargos será compatible co desempeño de cargos análogos, ou de calquera outra actividade ou servizo, en calquera tipo de entidade de crédito; os ditos cargos non computarán nas limitacións que, respecto ó número máximo de consellos ou cargos directivos en sociedades, rexen para os conselleiros e altos directivos das entidades de crédito españolas.

O Consello designará o seu presidente, por proposta do Banco de España.

4. A sociedade estará suxeita a auditoría dos seus estados contables, nos termos previstos pola Lei 19/1988, do 12 de xullo, de auditoría de contas, e as súas normas de desenvolvemento.

Disposición adicional primeira.

No momento da súa constitución, que deberá producirse no prazo máximo dun ano, contado desde a entrada en vigor desta lei, «Servicio de Pagamentos Interbancarios, Sociedade Anónima», asumirá a totalidade dos dereitos e obrigacións dos que sexa titular a Cámara de Compensación Bancaria de Madrid. A cámara adoptará as medidas que resulten necesarias para dar efectividade á disposición precedente.

As entidades de crédito que, na data de entrada en vigor desta lei, sexan membros da Cámara de Compensación Bancaria de Madrid poderán ser accionistas de «Servicio de pagamentos Interbancarios, Sociedade Anónima».

O Banco de España publicará no «Boletín Oficial del Estado» a data da entrada en funcionamento do mencionado Servizo.

Disposición adicional segunda.

A presente lei adóptase ó abeiro do artigo 149, alínea 1.6.^a e 11.ª, da Constitución.

Disposición adicional terceira.

O prazo para resolver e notificar a resolución no procedemento sancionador aplicable ós suxeitos que actúan nos mercados financeiros, regulado polo Real decreto 2119/1993, do 3 de decembro, así como nos procedementos sancionadores derivados da comisión das infraccións previstas na Lei 19/1998, do 12 de xullo, de auditoría de contas, será dun ano, ampliable conforme o previsto nos artigos 42.6 e 49 da Lei 30/1992, do 26 de novembro, de réxime xurídico das administracións públicas e do procedemento administrativo común.

Disposición adicional cuarta.

Modifícanse os seguintes preceptos da Lei 40/1979, do 10 de decembro, sobre réxime xurídico de control de cambios:

1. Engádese un novo número tres ó artigo 2 do seguinte teor:

«Tres. De conformidade co disposto nos artigos 57.2 e 60.1 do Tratado Constitutivo da Comunidade Europea, entenderase prohibida ou limitada, nos termos que sinalen as normas comunitarias, a realización de determinados movementos de capitais e as súas correspondentes operacións de cobro, pagamento ou transferencia respecto a terceiros países en relación cos cales se dictasen regulamentos comunitarios adoptando as medidas que correspondan.

Igualmente, e en virtude do establecido no artigo 59 do Tratado Constitutivo da Comunidade Europea, entenderase prohibida ou limitada, nos termos que sinalen as normas comunitarias, a realización de determinados movementos de capitais e as súas correspondentes operacións de cobro, pagamento ou transferencia respecto de terceiros países en relación cos cales o Consello da Unión Europea adoptase medidas de salvagarda.

Cando, de acordo co disposto nos dous parágrafos precedentes, as normas comunitarias recoñezan poderes ós Estados membros ou lles imponñan a adopción de medidas indispensables, necesarias para a correcta aplicación das ditas normas, o Goberno, mediante acordo do Consello de Ministros, establecerá as especificacións ulteriores que resulten necesarias, incluído o procedemento de autorización aplicable, se procedese.

De conformidade co establecido no artigo 60.2 do Tratado Constitutivo da Comunidade Europea, o Goberno, mediante acordo do Consello de Ministros, por proposta do ministro de Economía e Facenda, poderá, mentres non se adoptasen as medidas a que se refire o artigo 60.1 do citado tratado, por razóns políticas graves e por motivos de urxencia, tomar medidas unilaterais contra un terceiro país no relativo ós movementos de capitais e os pagamentos.»

2. Engádese un novo número catro ó artigo 2 do seguinte teor:

«Catro. O Goberno, mediante acordo do Consello de Ministros, por proposta do ministro de Economía e Facenda, poderá prohibir ou limitar a realización de determinados movementos de capitais e as súas correspondentes operacións de cobro, pagamento ou transferencia respecto a un Estado ou grupo de Estados en aplicación de medidas adoptadas por organismos internacionais, distintos da Comunidade Europea, dos que España sexa membro.»

3. Dáse nova redacción ó número un do artigo 10:

«Un. Constitúe infracción administrativa moi grave en materia de control de cambios a realización de actos, negocios, investimentos, transaccións en xeral ou operacións que resultasen prohibidas como consecuencia das medidas adoptadas en virtude do sinalado nos números tres e catro do artigo 2 desta lei.»

4. O número un do artigo 10 pasa a constituí-lo número dous.

5. O número dous do artigo 10 pasa a constituí-lo número tres, ó que se dá nova redacción:

«Tres. Constitúe infracción administrativa leve:

a) A falta de declaración dos actos previstos no artigo 2 desta lei cando así o esixan as normas de control de cambios.

b) Os incumprimentos dos requirimentos efectuados, de modo expreso e por escrito, polos organismos competentes no cumprimento das súas funcións.»

6. O número tres do artigo 10 pasa a constituí-lo número catro, ó que se dá nova redacción:

«Catro. As infraccións moi graves serán sancionadas con multa, que poderá ascender ata o tanto do contido económico da operación.

As infraccións graves serán sancionadas con multa, que poderá ascender ata a metade do contido económico da operación.

As infraccións leves sancionaranse con multa, que poderá ascender ata o 5 por 100 do contido económico da operación.»

7. Os números catro e cinco do artigo 10 pasan a constituí-los números cinco e seis, respectivamente.

Disposición adicional quinta.

1. Modifícase a redacción do terceiro número do artigo 10 da Lei 46/1984, do 26 de decembro, reguladora das institucións de investimento colectivo, que pasará a te-lo seguinte teor:

«3. Os valores e outros activos que integren a carteira non poderán pignorarse nin constituír garantía de ningunha clase, salvo para servir de garantía das operacións que a institución realice nos mercados secundarios oficiais de derivados. Se é o caso, os valores e activos que integren a carteira deberán estar depositados baixo a custodia dos depositarios regulados na presente lei. Non obstante, poderán ser obxecto de operacións de préstamo bolsista coas cauteles que se establezan regulamentariamente.»

2. Modifícase a redacción do artigo 25 da Lei 46/1984, do 26 de decembro, reguladora das institucións de investimento colectivo, que pasará a te-lo seguinte teor:

«Artigo 25. *Investimento do patrimonio.*

O patrimonio destes fondos estará investido en valores de renda fixa e instrumentos financeiros de elevada liquidez, conforme os requisitos que se precisan regulamentariamente.

Non poderán formar parte destes fondos accións, obrigacións convertibles nin, en xeral, calquera dereito a participar no capital de sociedades.

Tampouco poderán formar parte do patrimonio destes fondos activos cun prazo remanente de amortización ou reembolso superior ó que se determine regulamentariamente, salvo que se trate de valores de renda fixa dos que a rendibilidade se determine, cunha periodicidade non superior a un ano, por referencia a un índice de tipos de xuro a curto prazo, e sempre que o investimento nestes valores non supere o 25 por 100 do activo da institución.»

Disposición adicional sexta. *Declaración do 31 de decembro de 1999 como inhábil para efectos de liquidación de obrigacións nos sistemas de pagamentos interbancarios.*

1. En relación coas operacións que deban liquidarse a través dos sistemas a que se refire o artigo 8 desta lei, o día 31 de decembro de 1999 será considerado inhábil para tódolos efectos.

2. A consideración da citada data como día inhábil alcanzará, así mesmo:

a) Os documentos, medios de pagamento e transmisións de fondos presentados a compensación a través

do Sistema Nacional de Compensación Electrónica, regulado por Real decreto 1369/1987, do 18 de setembro, incluso para os efectos de práctica do protesto notarial ou declaración equivalente.

b) A calquera outra operación de liquidación que se vaia realizar sobre contas correntes abertas no Banco de España.

Disposición adicional sétima.

Modifícase a disposición adicional cuarta da Lei 29/1998, do 13 de xullo, reguladora da xurisdicción contencioso-administrativa, incorporando un número 6 á súa actual redacción:

«6. As resolucións do Ministro de Economía e Facenda que resolvan recursos dealzada contra actos ou disposicións dictados polo Instituto de Contabilidade e Auditoría de Contas, directamente, en única instancia, ante a Sala do Contencioso-Administrativo da Audiencia Nacional.»

Disposición transitoria única.

Sen prexuízo da aplicación das disposicións desta lei, a partir do momento da súa entrada en vigor, os sistemas españois recoñecidos no artigo 8 desta lei publicarán as súas normas xerais de adhesión e funcionamento no «Boletín Oficial del Estado» e, ademais, se é o caso, no diario oficial autonómico correspondente, no prazo máximo de seis meses, contado desde a entrada en vigor desta lei.

Disposición derradeira primeira.

Facúltase o Goberno para que dicte as disposicións necesarias para o desenvolvemento e execución desta lei.

Disposición derradeira segunda.

Esta lei entrará en vigor o día seguinte ó da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,

Mando a tódolos españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 12 de novembro de 1999.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

22670 LEI 42/1999, do 25 de novembro, de réxime do persoal do Corpo da Garda Civil. («BOE» 283, do 26-11-1999.)

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban tódolos que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

A Constitución diferencia claramente as Forzas Armadas, constituídas polo Exército de Terra, a Armada e o Exército do Aire, das Forzas e Corpos de Seguridade. O seu artigo 8 encoméndalles ás primeiras garanti-la soberanía e independencia de España, defende-la súa